

Salaspils Vēstis

Nr. 12(96) - 1998. g. 27. marts

SALASPILS PILSĒTAS AR LAUKU TERITORIJU DOMEŠS IZDEVUMS

cena 10 santīmi

numurā:

- **Helmuts DĀVIDSONS atver trešo veikalu** (1.-2. lpp.)
- **25. marts - komunistiskā terora upuru piemiņas diena** (3.lpp.)
- **Notver mazo reketieri** (4.lpp.)

NOLIKUMS

Par braukšanas izdevumu apmaksu skolniekiem, maznodrošinātiem pensionāriem, invalīdiem un represētajiem Salaspils pilsētā un lauku teritorijā.

Saskaņā ar Salaspils pilsētas domes 1998. gada 18. marta lēmuma Nr. 148 Par izmaiņām bezmaksas braukšanā firmas Ormanis autobusos no š.g. 1. aprīļa noteikta šāda kārtība:

1. Skolniekiem no 1998. gada 1. aprīļa par braukšanu autobusā uz skolu un atpakaļ jāiegādājas biļete. Biļetes jāsaņem līdz nākamā mēneša 10. datumam, jāuzlīmē uz lapas, kurā norādīts skolēna vārds, uzvārds, personas kods, adrese, mācību iestāde un klase, jānodod Salaspils domes Sociālās palīdzības dienestā. Izdevumus ceļam uz skolu un atgriežoties mājās, ar jebkuru autobusu, apmaksā dome pēc pievienotajām biļetēm nākamā mēneša laikā.

No **1. septembra** skolniekiem izsniegs bezmaksas braukšanas kartes, kas būs derīgas firmas Ormanis autobusos.

2. Maznodrošinātajiem pensionāriem, invalīdiem un represētajiem sakrājot biļetes, tās uzlīmējot uz lapas, kur norādīts vārds, uzvārds, personas kods, adrese, **ne retāk kā reizi ceturksnī**, jāiesniedz Salaspils domes Sociālās palīdzības dienestā reizē ar iztikas līdzekļu deklarāciju. Apmaksās tikai firmas Ormanis autobusu biļetes. □

policijas ziņas

Pievērš uzmanību narkomānijai

19.martā Salaspils policijas nodaļā valsts un pašvaldības policiju darbinieki tikās ar Rīgas rajona kriminālpolicijas inspektoriem, kuri nodarbojas ar narkomānijas apkarošanu. Šajā tikšanās reizē apspriestas narkomānijas problēmas valstī, kā arī Rīgas rajonā. Pašvaldības policijas priekšnieks Dzintars Strožs atzina, ka narkomāns ir potenciāls noziedznieks, jo, lai dabūtu kārtējo narkotikas devu, viņš spēj jebkurai rīcībai. Tā kā izdarīto noziegumu skaits Salaspilī ir samazinājies, tad policija sāk domāt, kā cīnīties ar to cēloni, ne tikai sekām. Policijas darbinieki izstrādājuši arī rīcības plānu, kurā paredzēts pievērst vairāk uzmanības jauniešiem ar savādu izturēšanos. Narkotiku uzglabāšana, lietošana un izplatīšana ir krimināli sodāma.

Šajā pašā dienā uz aizdomu pamata aizturēts Ivans J. (1979), pie kura atrada tabletes, kas pēc ārējām pazīmēm līdzinājās narkotiskām vielām. Tās nodotas ekspertīzei.

Sestdien, 21. martā, Salaspils policijas kriminālnodaļas darbinieki kopā ar pašvaldības policiju devās reidā un uz aizdomu pamata aizturēja piecus jauniešus. Vai viņi lietojuši narkotikas, noteiks ekspertīze, kuras rezultāti būs zināmi jau šonedēļ. □

Inga REČA

mūsu uzņēmēji

Fanātiski pieķēries savam darbam

Dienvidu ielā 7 nesen atklāts jau trešais firmas UNA HSG veikals. Piedāvājam sarunu ar firmas uzņēmīgo vadītāju Helmutu DĀVIDSONU.

- Kā jūs pievērsāties uzņēmējdarbībai?

- Tieši šāda veida uzņēmējdarbība nebija paredzēta. Firmu nodibināju 1992. gada novembrī, bija plānots individuālais uzņēmums, kas nodarbojas ar pašaudzētu ziedu un ekoloģiski tīru dārzeņu tirdzniecību. Uzcēlām kiosku, bet, kad sākās lauksaimnieciskās darbības iznīdēšana Latvijā, firma pievērsās pārtikas un rūpniecības preču tirdzniecībai. Toreiz bija kiosku ēra, biju viens no pirmajiem Salaspilī, kas atvēra kioska durvis pircējiem, lai varētu apskatīt preci. Tad radās iespēja izīrēt patērētāju biedrības veikala telpas Rīgas ielā, taču vajadzēja ieguldīt ļoti daudz naudas, lai šo veikalu varētu pienācīgi ekspluatēt.

- Jūsu firma atvērusi jau trešo veikalu Salaspilī...

- Jā, nesen līdzās diviem firmai piederošiem veikalēm izveidojām trešo, kura telpas nomājam no Bioloģijas institūta. Sākumā es to neplānoju, bet, tā kā Bioloģijas institūtam bija konflikts ar iepriekšējo nomnieci, viņi mums piedāvāja iznomāt šīs telpas. Ja es nepiekrīstu, šeit atrastos citas firmas veikals. Kopš janvāra esmu veicis remontu, nomainījis

(Turpinājums 2. lpp.)

aktualitāte

Iebrūk kanalizācijas kolektors

21. martā lielākajai daļai pilsētas daudzdzīvokļu namu tika atslēgta ūdens padeve bez iepriekšēja brīdinājuma, lai ne-veidotos ūdens uzkrājumi un būtu iespējami remontdarbi atkal iebrokušajā kanalizācijas kolektorā. Ar kanalizācijas ūdeņiem pārplūda visa pilsētas komunikāciju sistēma, tai skaitā arī namu pagrabi.

Salaspilī, Celtnieku ielas rajonā, atrodas 340 nelikumīgi uzceltu pārvietojamo metāla garāžu. Zem lielākās daļas garāžu atrodas pilsētas kanalizācijas kolektors. Lai veiktu nepieciešamo remontu un uzbūvētu jaunu kolektora posmu, pārvietošana veicama iespējami īsākā laikā.

Kolektora sabrukums izraisa avāriju

Kā pastāstīja p/v Valgums- S vadītājs Ēriks Juškevičs, daudz ērtāk remontdarbus veikt siltākā un sausākā laikā, taču noticis kolektora sabrukums, kas jāremontē nekavējoties. Kolektora sabrukums izraisīja avāriju, tādēļ pilsētā atslēdza un iespējams arī turpmāk uz pāris stundām atslēgs ūdens padevi.

Kolektors atrodas apmēram četru metru dziļumā, notekūdeņu ietekmē grunts kļuvusi mitra un lidzinās plūstošajām smiltīm. Lai varētu būvēt jauno kolektoru, nepieciešams 20 metru plats darba koridors, turklāt apmēram metru bieža virsējā grunts daļa jānovāc jau agrāk.

Ē. Juškevičs ar sarūgtinājumu atzina, ka ir iedzīvotāji, kas apzināti izraisa avārijas, izmantojot kanalizācijas un notekūdeņu akas dažādu gruzu un lieku mantu, piemēram, tukšu autoriepu, metāla konstrukciju daļu izmešanai. Šādi piegruzotas akas un cauruļvadus iespējams iztīrīt tikai pēc pilnīgas notekūdeņu pieplūdes pārtraukšanas un esošo atsūkņēšanas, kas prasa gan vairāk darba, gan līdzekļu. Diemžēl par šīm nekārtībām cietīs arī tā iedzīvotāju daļa, kas pat nenojauš šādu kanalizācijas aku izmantošanas iespēju, jo tiks traucēta ūdens padeve visā pilsētā.

Dome nevienam garāžu necels

Salaspils domes deputāts Juris Pone pastāstīja, ka jau pagājušā gada novembrī sākās diskusijas par garāžu jautājumu, taču tikai šobrīd izdevies uzsākt plānotu darbību. J. Pone par galveno uzskata panākt garāžu īpašnieku nopietnas attieksmes un enerģiskas rīcības rosināšanu, kas šobrīd daļēji panākta, pateicoties Administratīvās komisijas priekšsēdētāja Dzintara Stroža aktīvai darbībai.

Vairāki īpašnieki pieprasa garantiju no pilsētas domes, jo jau

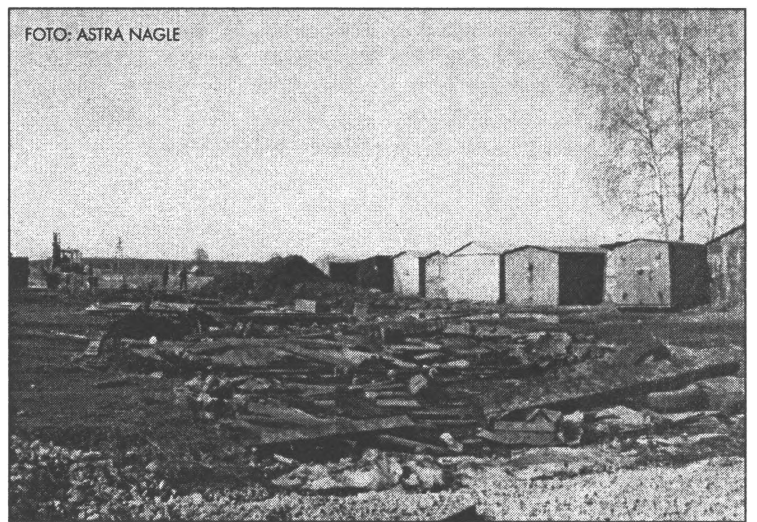

FOTO: ASTRA NAGLE

● Steidzami pārvietojamas šādas garāžas: Nr. 53-67; 103-110; 134-152; 202; 225-243; 245-258; 262. Treileri un autoceltni var pasūtīt pa tālr. 41193.

iepriekšējos gados izveidojies kooperatīvs, kurā iemaksāta nauda, taču garāžu jautājums tā arī palicis neizkustināts. Taču pilsētas dome rūpējas tikai par to, lai beidzot garāžas tiku pārvietotas un laukums atbrīvots kanalizācijas kolektora remontam.

Ikvienam var sodīt jau šobrīd

Kā apgalvo Dzintars Strožs, visas garāžas uzceltas nelikumīgi, jo nevienam no garāžu īpašniekiem nav Salaspils domes galvenā arhitekta izsniegts dokuments, kas apliecina garāžas novietošanas likumību. Soda nauda par nelikumīgo celtniecību - līdz Ls 50. Jau šobrīd jebkuram garāžas īpašniekam var sastādīt administratīvo protokolu. Taču garāžas celtas vēl padomju laikā, kad nebija svarīgs ne garāžu novietojums, ne izskats, ne kolektora bojājumu iespēja, tāpēc garāžu īpašniekiem tiek dots laiks līdz 1. jūlijam. Īpašniekiem tika izsūtīti rakstiski brīdinājumi, garāžu tālākais liktenis atkarīgs tikai no viņiem pašiem. Tās var nojaukt, pārdot, vai, iestājoties garāžu kooperatīvā, pārvietot uz pilsētas galvenā arhitekta norādīto laukumu.

Lai nesabojātu automašīnu, reģistrējieties!

Dz. Strožs pastāstīja, ka garāžas noteikti nepieciešams reģistrēt. No apmēram 340 garāžu īpašniekiem reģistrējušies tikai 180. Neregistrētās garāžas vajadzēs pārvietot uz karaspēka daļu un pusgadu gaidīt, vai tās nepieprasa īpašnieks, tikai tad tās varēs nojaukt vai realizēt. Taču, pārceļot garāžu ar autoceltni, nav zināms, vai iekšā nav novietota automašīna, kuru pārvietojot var sabojāt.

Jauns kooperatīvs - jaunas iespējas

22. martā tika nodibināts garāžu kooperatīvs Enerģētīķis A, ku-

rā jau iestājušies vairāki garāžu īpašnieki un iestāšanās turpinās. Īpašniekiem prasa 15 latus par laukuma nobēršanu, bet par garāžas pārvietošanu - atsevišķu naudas summu.

Kā pastāstīja pilsētas domes galvenais arhitekts Jānis Šrēders, aiz Enerģētīķu ielas pēdējā nama ir vienīgā dzīvojamajai apbūvei rezervētā teritorija, kurai nav īpašnieka, vienīgā vieta, kurā ievērojot sanitāros noteikumus pieļaujama garāžu kooperatīva at- rašanās.

Vistām un

trušiem nāksies pārvākties

Apmēram 40% pagaidu būvju nav garāžas. Tās ir dažāda lieluma metāla ēciņas, kuras izmanto gan kā kūtiņas trušiem un vistām, gan kā saimniecības mantu novietnes vai kokapstrādes darbnīciņas. Tāpat lielu daļu no uzskaitītajām 340 garāžām nevajadzēs pārvietot, taču grūtāk būs noskaidrot to īpašniekus, kuri nav reģistrējušies. Lai arī kāda un kādam nolūkam paredzēta, šī ēciņa tomēr kādam pieder. Tāpēc arī dažādo metāla būdiņu īpašniekus lūdz reģistrēties.

Pirmās garāžas jau pārvietotas

23. martā jau tika novāktas desmit garāžas - tās kuras atradās tieši virs kanalizācijas kolektora. Tā kā vēl nav sakārtots laukums, kur pārvietos garāžas, tās pašlaik tika novietotas attālak no kolektora zonas. Garāžu īpašniekiem vajadzētu sasparoties, lai darbi ritētu raitāk - desmit garāžu pārvietošana prasīja veselu dienu, 340 garāžu pārvietošanai būs nepieciešams ļoti ilgs laiks. 1. maijā uzsāks jaunā kolektora būvniecības lielākajai daļai garāžu ir kritiskais termiņš. □

Astra NAGLE

Fanātiski pieķēries savam darbam

(Turpinājums no 1.lpp.)

iekārtas. Nākotnē vēlos izveidot tirdzniecības centru, līdzīgi veikaliem *Nelda* vai *Daugava*, jo šai pus dzelzceļa tik liela veikala nav. Blakus telpā ar atsevišķu ieeju veidosim diennakts kafejnīcu.

Taču tas nenozīmē, ka uzmaniību veltu tikai šim veikalam, katrā veikalā ir vadītāja, un man atvēlēta tikai organizatora loma, pats *neīrākais* darbs: redzēt visu, pārbaudīt visu - licenžu darbības laikus, pavadzīmju noformējumu, preču uzskaiti, realizācijas termiņus. Arī stratēģija un plānošana ir manā ziņā. Darba ir daudz, paralēli savam darbam jāpārziņa arī pārējo darbinieku pienākumi un zināšanu līmenis.

- Kāpēc nodarbojaties tieši ar pārtikas un rūpniecības preču tirdzniecību?

- Liela nozīme veikalu stratēģiskajam izvietojumam, divi veikali (Miera un Dienvidu ielā) ir "lauku" tipa veikali, kur var nopirkt pārtiku un pirmās nepieciešamības preces. Rūpniecības preces pārdodam Rīgas ielā - tapetes, līmplēves, turklāt par lētākām cenām nekā Rīgā, jo mums ir ligums ar piegādātājiem, ka varam pārdot pat ar rūpnīcas atlaidi. Cilvēki gan domā, ka šeit viss ir daudz dārgāks, un viss jāpērk autorizētā firmā Rīgā. Galvaspilsēta ir ļoti tuvu, un ar specializētajiem lielajiem veikaliem nav iespējams un arī nav ekonomiski izdevīgi konkurēt.

Mazajās pilsētās jāpārdod preces, kurām ir ātrs noiets - pārtika, pirmās nepieciešamības preces, kas cilvēkiem vajadzīgas ikdienā.

- Kāda ir jūsu pamatprofesija?

- Manas darba gaitas sākās 13 gadu vecumā rūpnīcā VEF. Nomināls tēvs, tāpēc bija jāstrādā. Vakar skolā pabeidzu vidusskolu. Mani iesaistīja komjaunatnē, aizsūtīja mācīties uz Rīgas Milicijas skolu, pēc mācību beigšanas strādāju Centrālā tirgus ekonomiskajā milicijā. Tie bija 70-tie gadi, kad komunisma idejas zēla un plauka, man ļoti nepatika milicijas politizācija. Toreiz milicijai lika aizturēt cilvēkus pie Brīvības pieminekļa, to nevarēju pieņemt. Toreiz domāju, ka darbs milicijā kalpo cilvēkiem, bet nācās iepazīt pavisam citu milicijas darba specifiku, no kuras atteicos. Tad strādāju Republikas Sanitāri Epidemioloģiskajā stacijā kā transporta un sagādes daļas priekšnieks, vēlāk ilgus gadus nostrādāju p/s *Rīga*. Kad tā izputēja, vajadzēja ķerties pie uzņēmējdarbības. Man ir vidējā juridiskā izglītība ar ekonomikas novirzienu. Tirdzniecība arī nav sveša. Man bija tieša saskare ar tirdzniecības

noteikumu pārkāpumiem, un tagad tas palīdz darbā, lai nepieļautu kļūdas. Lai gan tā laika tirdzniecība ļoti atšķiras no šodienas un ir nepieciešama nepārtraukta papildizglītošanās. Mans sapnis bija pabeigt augstskolu, iegūt augstāko juridisko izglītību, bet tolaik materiālie apstākļi spieda strādāt. Šobrīd to varētu, taču gadi steidzas uz priekšu, nu vairāk domāju par savu dēlu, viņa izglītību. Viņam viss kādreiz būs jāvirza tālāk. Tomēr man vienmēr gribēsies nākt un pabakstīt ar pirkstu, kā kas darāms.

● Helmut DĀVIDSONS

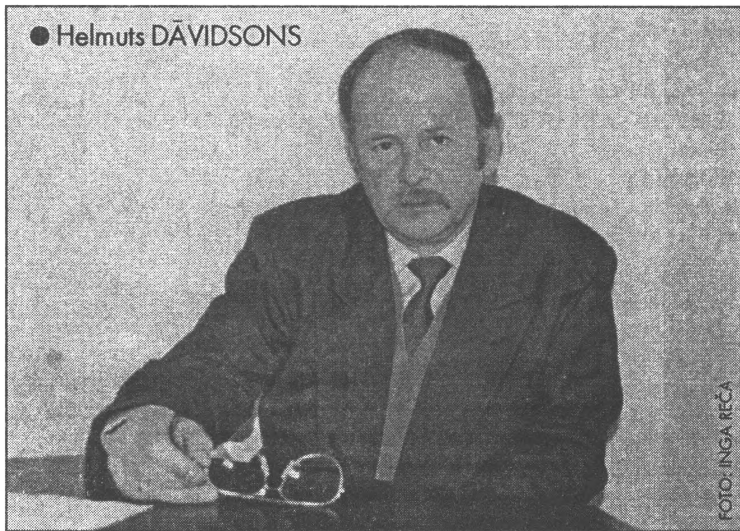

FOTO: INGA REČA

Šobrīd jāattīsta tirdzniecība sakārtotā veidā, Salaspils kiosku tirdzniecības vietas vajadzētu arhitektoniski labāk noformēt, jo tie tomēr atrodas pilsētas centrā. Attīstītas tirdzniecības sistēmas, kā *Līvzeme*, *Nelda*, *Rubuss*, var noturēt stabilu cenu politiku, turpretim mazie tirdzniecības punkti bieži neatbilst elementārām tirdzniecības normām savā specifikā.

- Jūsu domas par konkurenci?

- Ir godīga un negodīga konkurence. Rīgas ielas veikalam blakus atrodas divi konkurenti - veikali *Ruk-Ruk* un *Līva*. Konkurence veidojas attīstītajā tirdzniecības tīklā, jo, tā kā piegādātāji ir gandrīz tie paši, arī cenas gandrīz vienādas. Tāpēc kļūst svarīgi, cik kulturāli mēs pasniegsim savu preci, lai neiemaldītos prece ar beigušos realizācijas termiņu un neatbaidītu pircēju. Ja veikalā būs melni pelēkas sienas un netīra lete, cenām nebūs nozīmes, pircējs aizies uz veikalu, kurš izskatīsies tīrs, it īpaši nozīmīgi tas ir pārtikas veikaliem. Taču minētie konkurenti ir mani darba partneri, vai man viņu darbība patīk vai ne. Mēs strādājam ar vienu mērķi - sakopt pilsētu, dot pilsētas budžetam ienākumus, radīt darbavietas, protams, neignorējot savu peļņu, ko ieguldām tālākā attīstībā.

Mani vairāk uztrauc negodīga konkurence, nesertificētās preces, *mistiskās* sardeles par Ls 1,20 (tāda cena nav iespējama!), nenoskaidrotas izcelsmes lētās sūkajamās konfektes u.t.t. Cilvēki savā nabadzībā to pērk, bet cena ir atkarīga no kvalitātes! Priecātos, ja cilvēki to saprastu. Šāda konkurence manī izraisa alerģiju. Aktīvāk vajadzētu darboties muni-

pālajai policijai un pilsētas sanitārajam dienestam, lai cilvēkiem nevarētu *iebarot* nezināmas izcelsmes pārtikas produktus, kā tas notika Āgenskalna tirgū.

- Ar ko labprāt nodarbojaties ārpus darbalaika?

- Esmu kaislīgs makšķernieks. Labprāt apceļoju Latvijas vēsturiskās vietas, patīk senā arhitektūra. Gandrīz katru vasaru apbraukāju Latvijas pili, baznīcas. Ļoti patīk baznīcu koru priekšnesumi. Katru gadu braucu uz Aglonu. Neciešu skaļas izpriecās, labāk draugu vai ģimenes lokā kaut kur aizceļot. Braucam uz Latgales ezeriem. Vasaras rasa un putnu balsis rītos - tas ir miers un atpūta. Bet telefons man ir blakus vienmēr, lai par notiekošo firmā būtu informācija.

- Šajā sarunā ļoti bieži pieminējāt Salaspili, tās sakopšanas, attīstības nepieciešamību. Vai esat savas pilsētas patriots?

- Jā, kaut esmu dzimis rīdzinieks, Salaspili dzīvoju mans vectēvs. Mana firma ir viena no vecākajām Salaspilī. Mēs esam devuši pilsētai, cik varējām, sevi *neapbīzot*. Šāsdienas tirdzniecībā bagāts nekļūsi, kaut arī cilvēkiem vienmēr šķiet, ka uzņēmējam kaut kur paslēpts maiss ar naudu. Man ir svarīgi, lai nauda *neizietu* no Salaspils, lai tā kalpotu pilsētas attīstībai. Mans dēls mācās skolā, un, ja šai nozarei šodien iet grūti, uzņēmējiem jāpalīdz. Svarīgi, lai izglītība, veselības aprūpe un sociālā palīdzība būtu stabila.

Atvērām Rīgas Komerbankas norēķinu punktu Dienvidu ielas 7 veikalā ne jau tāpēc, ka tas būtu ļoti izdevīgi man vai bankai, bet lai *savāktu* pilsētas budžetu un nebūtu naudas noplūde. Man nav vienaldzīga pilsēta, kurā es dzīvoju, cilvēki mūsu darbu novērtēs pēc tā, kā izskatās pilsēta un tās apkārtnē. Nekad neesmu par galveno mērķi uzskatījis savas kabatas piepildīšanu. Rodu gandarījumu, ka varu attīstīt tirdzniecības tīklu un radīt darbavietas.

- Vai jums šī nodarbošanās patīk, vai tas ir tikai iztikas avots?

- Ja lauku neapar un neapsēj, tad ražas nebūs. Ja darbs ir iesākts, tad jāpaveic līdz galam, jāiegulda zināšanas un līdzekļi. Es neparedzēju, ka darbošos šajā jomā, bet esmu savam darbam fanātiski pieķēries. Jūtos noguris, ja neesmu kādu brīdi šajā virpulī, jo man patīk risināt problēmas, sadarboties ar cilvēkiem. Jūtu gandarījumu, redzot, kā kaut kas veidojas.

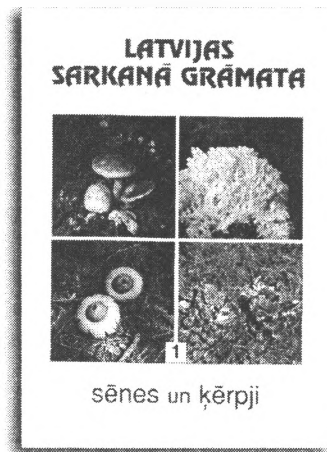
Intervijas noslēgumā Helmut Dāvidsons visiem Salaspils uzņēmējiem novēlēja izturību, veiksmi, tad arī darbam būs augļi! Bet Salaspils darba biržai - lai tā veic kadru apmācību tajās profesijās, pēc kurām ir vislielākais pieprasījums. □

Astra NAGLE

Apdraudētās augu un dzīvnieku sugas -

Sarkanā grāmata

(Nobeigums. Sākums SV Nr.10, 11.)

sēnes un ķērpji

Latvijas Sarkanajā grāmatā sugu apraksti tiek sagatavoti atbilstoši vispārpieņemtai normai. Pilns apraksts aptver:

- sugas zinātnisko un latvisko nosaukumu,
- sugas morfoloģisko aprakstu,
- statusu - sugas sastopamības raksturu, tās iekļaušanu tuvāko kaimiņvalstu un starptautiskās Sarkanās grāmatās un sarakstos,
- izplatību un sastopamību Latvijā, norādot atradņu vietas nosaukumus,
- biotopa raksturojumu,
- bioloģiju - vairošanās, barošanās veids u.c., sugai raksturīgās bioloģiskās īpatnības,
- skaitu un populācijas raksturu,
- skaita un izplatības izmaiņas, to cēloņus un apdraudējumu,
- informāciju par līdzšinējo aizsardzību,
- priekšlikumus pētniecībai un aizsardzībai,
- informācijas avotus, literatūru.

Apraksta forma atsevišķām sugām var būt atšķirīga atkarībā no sugas īpatnībām un izpētes stāvokļa. Aprakstiem tiek pievienots sugas krāsains attēls un sastopamības karte Latvijā. Latvijas Sarkanās grāmatas saīsināts apraksts ir arī angļu valodā.

Pašlaik tiek gatavota Latvijas Sarkanā grāmata sešos atsevišķos sējumos: 1. sējums - sēnes, ķērpji; 2. sējums - aļģes, sūnas; 3. sējums - vaskulārie augi; 4. sējums - bezmugurkaulnieki; 5. sējums - zivis, abinieki, rūpuļi; 6. sējums - putni, ziditāji. Kopumā tiek gatavota zinātniski pamatota informācija par aptuveni 1.000 sugām (darba gaitā sugu skaits tiks precizēts).

1997. gadā iznāca Latvijas Sarkanās grāmatas 1. sējums - *Sēnes un ķērpji*. Šai sējumā ievietoti 38 sēņu un 34 ķērpju apraksti. 1998. gadā tiek nodoti iespiešanai Latvijas Sarkanās grāmatas 3. sējums - *Papardes un sēkļaugi*, 4. sējums - *Bezmugurkaulnieki* un 6. sējums - *Putni un ziditāji*. 1999. gadā paredzēts darbu beigt, iesniedzot publicēšanai 2. sējumu - *Aļģes un sūnas*, kā arī 5. sējumu - *Zivis, abinieki, rūpuļi*.

Latvijas Sarkanajā grāmatā tiek sniegti plaši augu un dzīvnieku grupu zinātniski bioloģiski apraksti un cita informācija, saistīta

ar sugu mainību un aizsardzību Latvijā, kā arī plaša bibliogrāfija, kura praktiski aptver visu svarīgāko zinātnisko informāciju par sugām.

Samērā problemātisks ir jautājums par Latvijas Sarkanā grāmatā ierakstīto sugu praktisko aizsardzību. Zināmā mērā ir pasargātas tās sugas, kuras sastopamas ar likumu aizsargājamās teritorijās, tomēr arī šeit uz tām iedarbojas klimata izmaiņas, gaisa piesārņojums un citi nelabvēlīgi faktori.

Pats galvenais ir sugām piemērotu biotopu saglabāšana. Katrai augu un dzīvnieku sugai nepieciešama gan laika gaitā izveidojusies attiecīga vide, gan arī noteikta apkārtējās dzīvās dabas struktūra. Viens no pasākumiem atsevišķu sugu saglabāšanā ir īpašu mikroliegumu izveidošana. Tās ir nelielas teritorijas 0,3-1,5 km rādiusā ar ierobežotu saimniecisko darbību un cilvēku uzturēšanos. Ar mezsaimniecības darbinieku atbalstu Latvijā ir izveidoti 360 mikroliegumi melnā stārķa, mazā ērgļa, zivju ērgļa, dažu abinieku, sikspārņu, brūnā lāča u.c. aizsardzībai. Liela nozīme sugu aizsardzībā, protams, ir arī vides piesārņošanas novēršanas pasākumiem. Tomēr visi šie pasākumi nedos vēlamo efektu, ja cilvēkam nebūs attiecīgo zināšanu par dabu un uzvedības kultūru. Izdodot Latvijas Sarkanā grāmatu, uzskatām par savu uzdevumu sniegt izglītojošu informāciju par Latvijas dabas aizsardzību.

Uzskatu, ka ekoloģiski izglītoti cilvēks savā praktiskajā darbībā rīkosies tā, lai nenodarītu pāri dzīvībai dabai. Par nožēlošanu jāatzīst, ka Latvijas sabiedrības kultūra un ekoloģisko jautājumu izpratne vēl aizvien stipri atpaliek no vēlām. Izdodot Latvijas Sarkanā grāmatu, ceram dot zināmu ieguldījumu mūsu tautas ekoloģiskās kultūras izkopšanā, kā arī sniegt izziņas materiālu zinātniekiem un praktiķiem.

Latvijas Sarkanās grāmatas sagatavošana un izdošana ir iespējama, pateicoties galvenokārt Eiropas Kopienas programmas *Life* atbalstam.

Profesors, dr. biol.
Gunārs ANDRUŠAITIS,
Latvijas Sarkanās grāmatas Padomes priekšsēdētājs

Veikalā *UNA HSG* Dienvidu ielā 7, atvērts jauns Rīgas Komerbankas norēķinu punkts, kurā pieņem maksu par šādiem pakalpojumiem: tālrūni, elektrību, ūdeni, apkuri, iri (p/u *Dzīvoklis*), gāzi, Baltcom un Latvijas Mobilā Telefona pakalpojumiem.

Darba laiks: pirmdien un trešdien: no 11 - 21; piektdien un sestdien: no 8-18.

25. marts - Komunistiskā režīma upuru piemiņas diena

Pēc 1949. gada 25. marta deportācijas no Latvijas par dzīvi Sibīrijā stāsta Aina KURSĪTE, kuru izveda 13 gadu vecumā un Zoja RIMŠA, Salaspils politiski represēto apvienības priekšsēdētāja, kura tur, Sibīrijā, piedzima. Daudz kas pa šiem gadiem jau ir aizmirsies, daudz aizmirsts, bet ir atmiņas, kuras nemaz negribas atcerēties...

Aina KURSĪTE:

-Mūsu ģimene nāk no Ilūkstes apriņķa. Mums bija māja, 15 ha zemes. Tēvs, ļoti darbīgs cilvēks - Daugavpili strādāja gaļas kombinātā un vēl saimniekoja pa saviem laukiem. Uzbūvēja diezgan smuku māju, bet laikam kādam kaimiņam tas nepatika. Tēvu arestēja 1945. gadā un aizsūtīja uz lēģeri Vorkutā. Uzskatu, ka pēckara periods bija visbriesmīgākais laiks - tēvu uzskatīja par kulaku, mātei lika maksāt nodevas. Mēs toreiz mājās tā runājām: aizveda mūs uz Sibīriju, bet vismaz bija miers, nedzenāja pildīt kolhoza klaušas...

No sākuma bija visādi. Kad aizveda un dalīja pa mājām, neviens jau negribēja mūs ņemt - nezināja taču, kas par cilvēkiem. Bet vēlāk mamma tā sadraudzējās ar pirmajiem saimniekiem, ka, cik mēs tur dzīvojām, tik arī gājām ciemos. Istie sibīrieši nemaz nebija slikti cilvēki.

Praktiski jau tur gaidīja darbspēku, ne jau večus un bērnus. Priekšnieki pat bija sašutuši, ka atveda sievietes, bērnus, un vecos cilvēkus. Tajā *sovhozā* bija kādas 30, 40 latviešu ģimenes.

Neviens jau mums neko neteica. Domājām, ka braucam uz mūžu. Vēl gadus trīs katru nedēļu un vēlāk katru mēnesi bija jāiet pie komandanta un jāparakstās, ka neesi aizmucis.

Pirmie divi gadi bija ļoti grūti, jo nebija ne ko ēst, ne mugurā vilkt, bet jāstrādā smagi. Ar laiku jau palika vieglāk, arī veikalos kaut kas parādījās. Tikām pie savas gotiņas, kartupeļus iestādījām, dārziņš bija. Ja pirmos gadus mums nebūtu no Latvijas līdzējuši, es nezinu, kā māte būtu tikusi galā. Visu, kas bija paņemts no mājām, viņa pārdeva - pat savu laulības gredzenu.

Vēlāk pārcēla mūs uz citu *sovhozu*, tur jau bija civilizētāk - kantoris, kultūras nams, mājiņas labākas. Laikam jau vadība bija izdarīgāka. Iedeva istabu, kurā visi draudzīgi kopā dzīvojām - mūsu ģimene, viena tantīte un vēl Mākalne Terēze, arī tagadējā salaspiliete. Tā ir, ka cilvēki, ar kuriem tur, Sibīrijā, satikāmies, palika tādi kā radi.

Kad pēc aptuveni deviņiem gadiem mums pateica, ka varam braukt mājās, bijām prom mēneša laikā! Bet, kad atbraucām uz Latviju, atkal sākās ļoti smags dzīves periods - nekur nepierakstīja, ja neesi iestājies darbā, bet darbā nevari tikt, ja tev nav pieraksta! Staiģāju raudādama. Reiz satiku Terēzi Mākalni, kura bija iekārtojusi saimniecībā Līgatnē - aizbraucu arī es, un mani pieņēma par uzskaitvedi. Lauku mājā iedeva mazu istabiņu, trīs gadus tur nodzīvoju, līdz 1963. gadā atnācu uz Salaspili.

Man māsa Sibīrijā apprecējās, atbrauca uz Latviju ar visu vīru.

Vispār jau latviešu meitenēm bija liela piekrišana. Inženieri, ag-

ronomi bija jauni, bet jau precēti cilvēki, kuriem latviešu meitenes patika. Sievas, protams, bija greizsirdīgas, bet mūsu mammas savukārt šausmīgi uztraucās.

Dzīve ir samudzināta un sabojāta. Ja mēs būtu palikuši Latvijā, viss noteikti būtu citādi.

Zoja RIMŠA:

- Ļoti daudz represēto strādāja šeit, bijušajā Ļeņina padomju saimniecībā: Dombri, Terēze Mākalne, Malahovskis, Pēteris Baltpurviņš, Lūcija Dementjeva, Jānis Polinčuks un viņa brāļi, Aina Kursīte, visi mani radi, kas atgriezās no Omskas. Un varbūt pateicoties viņu darbam izauga spēcīga saimniecība, jo tā nu iznāca, ka represēja strādīgākos, tos, kuriem bija labas un kārtīgas saimniecības. Šeit viņi savas saimniecības atstāja, uz Sibīriju viņus izsūtīja plikus, un tur atkal visu vajadzēja sākt no jauna. Pēc tam, kad atļāva atgriezties Latvijā, atkal tika atstāts viss nopelnītais, un trešo reizi viss bija jāsāk no nulles. Kad paskatos uz saviem radiem, tad tiešām jāsaka, ka viņu dzīve ir sakropļota.

Strādājot šeit, redzu represētos, kuri dzīvo Salaspilī, un tiešām prieks uz viņiem paskatīties. Viņos joprojām ir spēks un lepnums. Nesen bija bēres Antonam Kulakovam, arī represētajam. Cik viņu atceros, viņš vienmēr gāja ar paceltu galvu. Kaut viņi ir daudz cietuši un šodien pat nevar atrast vārdus, kā par visu pastāstīt, bet cilvēki visu ļauno cenšas aizmirst. Kam tu atbīsi? Ne jau cilvēki vainīgi, bet gan sistēma.

Tomēr Sibīrijā arī daudz laba iemācījās. No tiem laikiem man ir bērniņas draudzene, ar kuru draudzējamies no trīs gadu vecuma. Sibīrieši tomēr *drusku* atšķiras no mūsējiem - ja ir draudzība, tad uz mūžu. Viņi ciena cilvēkus. Esmu pateicīga par to, ko tur iemācījās. Un atcerēties gribas jau tikai to labo...

1976. gadā biju aizbraukusi uz Sibīriju ciemos. Apskatīju ne tikai to vietu, kur piedzimu, bet arī Omsku. Man šķita, ka cilvēka dzimtene ir tur, kur viņš piedzimis, tomēr - ne. Nebija man tur dzimtenes sajūtas! Toties, kad pēc mēneša ilgas prombūtnes atgriezos Latvijā un vilciens iebrauca Rīgā, man kājas sāka drebēt...

Sobrīd Salaspils politiski represēto apvienībā ir 352 cilvēki, bet ar katru gadu mūsu skaits samazinās. Šobrīd visiem ir lielas problēmas - gan pensionāriem, gan invalīdiem, gan represētajiem. Man dažkārt pārmet, ka represētie saņem lielāku pensiju. Cik tad lielāku? 10, 12 latus. Sak' šeit tāpat cilvēki cīnījās kolhozos. Bet viņi tomēr bija savās mājās, Latvijā. Represētie bija aizvesti no savām mājām, cietuši gan morāli, gan materiāli. Domāju, kaut mazliet vairāk cieņas vajadzētu izrādīt, jo ļoti maz atgriezās mājās. Viņus nedrīkst aizmirst, jo viņi ir izgājuši smagus dzīves ceļus. Un vēl joprojām neviens tā arī nav pateicis - paldies, ka jūs izdzīvojāt, ka atgriezāties Dzimtenē, ka palīdzējāt veidot to, ko mēs šodien daļām un pārdalām! Viņi visi šodien ir pamesti - mazām pensijām, sliktos dzīves apstākļos. Valstij šodien nav vajadzīgi tie, kuri strādāja, cīnījās, zaudēja visu...

● "Stāvuži" - mājas, kurās pēc saimnieku izvešanas, 1952. gadā iekārto Doles pamatskolu. Skola darbojas līdz 1967. gadam

Stāsta Gita VINOGRADOVA, p/u Dzīvoklis direktore:

- 1949. gads, 25. marts, Madonas rajons. Man - viens gads, brālim - trīs, otram brālim pieci gadi, mātai septiņi. Tētis, mamma, izvešana. Sibīrija.

Ceļā trīsgadīgajam brālītim piemētās plaušu karosis. Galējā noņemtajuma vietā - Tālajos Austrumos, Amūras apgabalā, Zemas rajonā, brālītis nomirst. Tētis mēnešiem ilgi iet meža darbos. Cik atceros, mamma pusnaktī atskrēja no darbiem mūs noglāstīt un atkal projām. Mūsu balsts bija vecākā māsa.

Tajās retajās reizēs, kad visi bijām kopā, mamma mums mācīja latviešu tautsdziesmas, pati daudz dziedāja. Tētis stāstīja par Latviju, Piebalgu, radiem, kas mūs gaida.

Atceros Sibīrijas ļoti aukstās sniegotās ziemas, milzīgos pavasara palus, kad visi kopā ar vistām dzīvojām mājās bēniņos. Kaimiņš ar laivu mūs veda uz skolu.

Vēl atceros, ka man ļoti, ļoti gribējās ēst...

1955. gadā milzīgs notikums - mums esot atļauts atgriezties Dzimtenē. Tikai - nav naudas.

Tā 1957. gada jūnijā deviņu gadu vecumā es pirmo reizi ieraudzīju Latviju, Rīgu, Piebalgu. No dzimtajām mājām pāri bija palikuši tikai grausti...

Tētis vairākkārt mums, bērniem, teica: - Nekad neturiet ļaunu prātu ne uz vienu cilvēku, kas ir darījis mūsu ģimenei pāri! Liktenis pats visu saliks savās vietās. Tētis bija ļoti laimīgs, ka viņi abi ar mammu ir atveduši bērnus uz Dzimteni.

Mans stiprais, godīgais tētis jau 16 gadus ir Viņšaulē. Mammai - 86 gadi, vēl joprojām dzied.

Visu, kas toreiz notika tur, Tālajos Austrumos, atceros kā filmā. Vismagākā bija klasesbiedru un skolotāju nievājošā attieksme dzimtenē. Vajadzēja sevi pierādīt, vajadzēja mācīties pareizi runāt un rakstīt latviski.

To laiku bez asarām un sirdssāpēm atcerēties nav iespējams. Un - par ko tas viss? Par to, ka manam vecamtevam kā Ziemassvētku kauju dalībniekam piešķīra zemi, mums bija divas govīs, zirgs un vēl šīs tas, kas nepieciešams saimniecībā, bet izvest vajadzēja noteiktu skaitu "budžu un saimnieku"...

Uzklausījusi Inga REČA

Vēstures stundas

Vēsture atklāj, apstiprina, pierāda, izgaismo un sakopo... Ko? Tikai faktus. Tie neatspoguļo cilvēka izjūtas ne tajās dienās, ne pēc gadiem.

Soreiz runāšu par cilvēku vīstauslākajā un jūtīgākajā vecumā - bērniības laikā.

1949. gada 25. marta rīts. Doles 4.-gadīgās pamatskolas bērni sanākuši uz skolu, taču stundas nesākas. Skolu ielenkuši zaldāti. Sveši vīrieši uzkāpj 2. stāvā, kur dzīvo skolotāja Liepiņa ar diviem bērniem - desmitgadīgo Juri un Jāniti, kurš ir slimīgs un skolā vēl neiet. Pēc brīža dzirdama skolotājas izmisīga lūgšanās, raudāšana, vaimanāšana.

Klasē sanākušie bērni stāv izbailēs ieleptām acīm un raugās uz pavērtajām durvīm. Tad nelaimīgie nāk izpildvaras ielenkti - skolotāja L. Liepiņa, 3. klases skolnieks Juris Liepiņš un Jānītis apsaitētu galvu, jo viņam slimas ausiņas...

Juris ieskrien apjukušo biedru vidū un kā pieaudzis cilvēks teic: "Palieciet sveiki! Man jādodas tālajā ceļā." Kāds no svešajiem komandē: "Visiem izklīst pa mājām! Stundas nenotiks!" Taču vēstures stunda ir jau notikusi. To daudzi notikumā klātesošie dolēnieši atcerēsies visu mūžu.

Pirmklasiece Ināra trīs kilometrus garo ceļu uz mājām skrien bez apstāšanās. Ātrāk, ātrāk pie mammas paglābties un izraudāties! Kad pārbijies meitēns pieplok mātes svārkēm, abas pamana, ka Ināras mētelītis un zābaciņi palikuši skolā. Bailes un izmisums ir bijis pārāk par visu. Tas triecis bērnu marta šķīdoni vienā kleitīņā un kurpītēs prom no ļaunuma.

Arī šīs pašas skolas 3. klases skolnieks Ilmārs piedzīvoja 1949. gada 25. marta baismīgo stundu. Bezspēcības apziņa, noskatoties vardarbībā, likusi domāt, kas notiek citās mājās. Varbūt šai brīdī māte raudādama vāc sāni skopo iedzīvi? Ilmārs, visu labi apsvēris, nokāpj Daugavas krastā un uz mājām lien gar pašu ūdens malu. Gan Daugaviņa pasargās!

Kad māju pagalms pārdzams, puika aizslēpjas aiz paprāvāka uzkalniņa un vēro apkārtni. Pēc ilgāka laika, kad redzams, ka viss rit ierasto gaitu, viņš atstāj slēptuvi un mājniekiem izstāsta notikušo.

"Pēc visa redzētā nestājos ne pionieros, ne komjauniešos, ne komunistos. Man kā vienkāršam traktoristam, vēlāk šoferim, to nekaitīgi piedāvāja. Beidzot ievēroju, ka ticīgiem cilvēkiem šai ziņā liek mieru. Tad tā arī teicu: - "Esmu ticīgs, mana ticība neļauj stāties partijā. Lieciet man mieru! Lika arī", stāstīja Ilmārs.

"Visbriesmīgāk bija, zinot, kas notiek izvesto kūtīs. Kaimiņmāju saimniekam bija sešas izcilas šķirnes govīs, kurām nesen kā atskrējuši teļi. Bet nedrīkstēja jau mājās rādīties, tas draudēja ar apcietināšanu. Paziņas izlaida teļus pie govīm, bet tāpat viss izputēja, govīs neslauktas bija pagalam.", šis bez vainas vainīgā izjūtas no Latgales pierobežas sētas sev līdzīgu Doli paņēmusi Konstance.

...Pienāk septembris un skolas laiks. 4. klases mācību grāmatas, īpaši vēsture, pārlūkota ganu gaitās, arī tētis tajā ieskatījies. Viņš daudz nerunā, tikai pie atēla, kur nofotografēta komjauniešu triecienceltne - Komsomoļka pie Amūras, teic: "Tā nav taisnība! Komsomoļsku uzceļa cietumnieki. Arī es. Tūkstošu tūkstošiem tur bija un vairums palika. Komjaunieši tikai atnāca, lai pie kārtējās jaunuzceltās mājas noslaucītu sliksni un nofotografētos." Viņa balss trīc, un mūsu saruna beidzas. Ar tēvu man sarunas vienmēr iznāk īsas, lietišķas. Man viņš ir patsvešs. Kopš dzimšanas zināju, ka tēvs ir tālu, Sibīrijā. Daudzreiz atvēru ģimenes albumu un skatījos, kāds tad ir mans tētis. Uz Sibīriju ceļoja mātes vēstules ar ziņu, ka esmu piedzimis, kādā vārdā nokrustūta, ar zīdaiņa pēdīgas un plaukstas nospiedumiem. Visvairāk mani albumā interesēja atklātne, kur redzams ziemeļbriežu pajūgs, kurš traucas cauri zilpelēkiem tundras laukiem ar kādu braucēju zvērādu kažokā. Otrā pusē bija rakstīts: "Gaidi, meitiņ, es braucu mājās, bet ceļš ir tik tāls, tik tāls un brieži piekusuši."

Sagaidīju. Bet nekad nevarēju tēvam pieiet tik tuvu, lai ierāptos klēpi. Tālums negribēja atkāpties.

Taču no viņa gūtās vēstures ziņas nepiemirsu vis. Kad bija runa par komjaunatnes triecienceltne, tiku pie vārda un sāku nezināmos klasesbiedrus un skolotāju iepazīstināt ar patiesām vēstures liecībām. Tad bija pratināšana. Tēvu sauca uz skolu. Māte raudāja, baidīdamās, ka atkal apcietinās. Manas spītīgās asaras, pionieru kaklauta noraisīšana un mešana uguns liesmās. Atceros mokošās pionieru līnijas, sēdes, kurās izskatīja manu lietu. Acu priekšā pionieru vadītāja - ļoti sarkana, seja kā kaklants, un mati arī sarkani, varbūt bija krāsoti.

Tā es sāku apzināt vēsturi un vēl joprojām mani interesē tās dzīvās stundas. □

Anita KRŪMIŅA, Dolē

Ja Jums ir vajadzīga:

- pašvaldības policijas;
- ugunsdzēsēju;
- ūdensvada un kanalizācijas;
- ātrā medicīniskā un cita veida palīdzība ekstremālos gadījumos,

**zvaniet: 40001 vai 40003
jeb 29355564 (mobilais)**

PILSĒTAS ZIŅAS

PAGĀJUŠAJĀ NEDEĻĀ

Mēģina nozagt vīna pudeli

19. martā, plkst. 17:00, no apsardzes firmas *Holmsserviss* pašvaldības policija saņēma trauksmes izsaukumu. Tirdzniecības centrā *Nelda* nostrādājusi signalizācija. Apsardzes darbinieki aizturēja Jāni K. (1940.), kurš mēģināja nozagt vīna pudeli.

Aiztur par autovadītāju traucēšanu

19. martā, plkst. 18:20, pie dzelzceļa pārbrauktuves Oļegs J. traucēja autotransporta kustību un arī autovadītājus. Aizturētais nogādāts policijas nodaļā.

Aiztur mazo reketieri

20. martā, plkst. 18:08, pašvaldības policija saņēma izsaukumu uz Salaspils pilsētas domi, kur aizturēja Romanu P. Viņš atņēmis Inguram P. 69 santīmus, kurus Ingurs nopelnīja, pārdodot avīzes.

Būtu brangs laupījums

21. martā uz šosejas Rīga-Daugavpils Salaspils teritorijā uz ceļu policijas inspektora žestu apstāties nereaģēja automašīna *Fiat-Iveco* ar piekabi (autotreileris). Pēc 2 km šoferis minēto automašīnu pameta un aizbēga. Kā vēlāk noskaidrojās, autotreileris, uz kura atradās trīs automa-

šīnas *Audi A6*, viena *Audi A4* un viena *Audi A3*, ticis nolaupīts Rīgā.

Atrod zagtu moci

21. martā kādas Dienvidu ielas mājas pagrabā atrasts motocikls *Jawa-350*, kurš 1996. gadā nozagts Rīgas rajona Baložos.

Virietis neapzinās savu atrašanās vietu

21. martā, plkst. 23:40, pašvaldības policija no palīdzības dienesta saņēma izsaukumu uz Skolas ielu 13, kur kāpņu telpā ierēbis virietis klauvēja pie 74. un 75. dzīvokļa durvīm. Virietis nevarēja paskaidrot, kāpēc atrodas šajā vietā.

No 16. līdz 22. martam Salaspils policijas nodaļā par alkohola lietošanu un atrašanos sabiedriskajā vietā cilvēka godu apkaunojošā stāvoklī aizturēti 9 pilsētas iedzīvotāji, par sīko huligānismu - 3 iedzīvotāji. Minētajiem sabiedriskās kārtības pārkāpējiem piemēroti administratīvie sodi.

Pēc Salaspils policijas nodaļas un pašvaldības policijas materiāliem sagatavojusi Astra NAGLE

SLUDINĀJUMI

davina

☛ Labiem cilvēkiem pusgadu vecu suniti (kollija un vilka krustojums). Tāl. 46799.

☛ Labiem cilvēkiem bezšķirnes kucēnus (puisitī, meitenīte), 1 mēnesi vecus. Tāl. 44435.

pārdod

☛ Zemi Mārupē - 2000 m², (orientieri: Ulmaņa gatve-Upesgrīvas-Kantora ielas). Tāl. 9269001.

☛ Labu dārziņu pie Doles stacijas (0,400 ha). Kontakttāl. 41453.

☛ Garāžu kooperatīvā *Silava*. Tāl. 9238411, peidž. 7060052 abonentam 5565.

☛ Garāžu ar bedri kooperatīvā *Silava*. Iespējami varianti. Tāl. 47418, 40287.

☛ Garāžu kooperatīvā *Atoms*. Tāl. 44677.

☛ Garāžu ar pagarbu kooperatīvā *Enerģētiks*. Tāl. 41407.

☛ *Opel kadett* (1986.gads, 1,3 l, sarkana, *pile*, 3 durvis, signalizācija, apdrošināta un tehniskā apskate līdz 20.10.98) labā tehniskā stāvoklī. Cena 1199 USD. Tāl. 7-249795, 9-252514.

☛ Virtuves iekārtu, lietotu, baltā krāsā, septiņi priekšmeti, nerūsējošā tērauda izlietne. Tāl. 41087.

☛ Metināšanas iekārtu, skābekļa balonu, šūtenes. Tāl. 47154.

☛ Steidzami - 100 loksnes šifera. Tāl. 43191, vakaros.

☛ Akvāriju (100 l). Tāl. 47940.

☛ Palmu, apmēram 2 m augsta. Salaspils, Rīgas ielā 2-13. Tāl. 40901, Birutai. Cena pēc vienošanās.

☛ Melnu labu govī. Atnesīsies aprīļa vidū, 2. piens, viengadīgu teliti audzēšanai par gaļas cenu. Vērsties Doles salā *Vējiņos*, tāl. darba laikā 937616, prasīt Anitu.

☛ Boksera kucēnus. Lēti. Tāl. 44004, no 8-22.

☛ Bites (arī visu nepieciešamo inventāru). Tāl. 41394.

pērk

☛ Māju vai jaumbūvi Salaspilī par saprātīgu cenu. Tāl. 268964, pēc 18.

☛ Privatizētu 2-vai 3-istabu dzīvokli HES rajonā. Pirmo un pēdējo stāvu nepiedāvāt. Tāl. 7-901391.

☛ 1-1,5-istabu dzīvokli ar visām ērtībām bij. agrofīrmas rajonā. Tāl. 41947.

☛ 1-vietīgu krēslu-gultu un 40 l skābekļa balonus (tukšus). Tāl. 42412.

☛ Sienu. Tāl. 47979.

maina

☛ 4-istabu dzīvokli pret 2-istabu un 1-istabas dzīvokli vai MAINU pret 2-istabu dzīvokli ar piemaksu. Tāl. 46343.

☛ 3-istabu dzīvokli Saulkalnē (42 m², 3-stāvs, tālrunis) pret diviem 1,5-istabu dzīvokļiem vai pret 1-istabas un 1,5-istabu dzīvokļiem. Vienu dzīvokli noteikti Saulkalnē. Tāl. 48772, pēc 18.

☛ 2-istabu dzīvokli ar visām ērtībām Ogres centrā pret 1-istabu dzīvokli Salaspilī. Tāl. 40463.

☛ Privatizētu 2-istabu dzīvokli

(4/5, 44,7 m², izolētas istabas, remontētas, Rīgas ielā) pret 3-istabu dzīvokli bij. agrofīrmas rajonā. Tāl. 47489.

☛ 2-istabu dzīvokli (visas ērtības, 9. stāvs) pret 1,5-istabu dzīvokli. Tāl. 42485 jebkurā laikā.

☛ 1-istabas dzīvokli (1/9) pret 2-istabu dzīvokli. Pirmo stāvu nepiedāvāt. Tāl. 42101, 47551.

☛ 1-istabas dzīvokli Jēkabpils centrā (29 m², zema īres maksa) pret dzīvokli Salaspilī. Tāl. 46299.

īre

☛ 1-istabas dzīvokli uz ilgu laiku. Mob.tāl. 9251185.

☛ 1-istabas dzīvokli ar ērtībām Salaspilī. Mob.tāl. 9213430.

izīrē

☛ 2-istabu dzīvokli ZA ciematā uz ilgāku laiku. Tāl. 957299.

meklē darbu

☛ Sieviete meklē auklītes vai apkopējas darbu uz nepilnu darba slodzi. Tāl. 44422.

pieāvā darbu

☛ Firmai vajadzīgs tehniskās angļu valodas tulks. Tāl. 7-901391.

iepazīšanās

☛ Sieviete (62,162) draudzības nolūkos iepazītos ar labestīgu, bezkaitīgiem ieradumiem, strādīgu virietu līdz 65 gadiem. Tāl. 44242.

☛ Materiāli nodrošināts virietis 38/183, Mežāzis ar pareizu dzīves izpratni, spējīgs saprast un cienīt otru bez aizspriedumiem, vēlas iepazīties ar vienkāršu, patstāvīgu sievieti nopietnu attiecību veidošanai. Atsaucies un es atbildēšu pat tad, ja pati vairs tam netici! Adrese: Edgars Celmiņš, Krustpils ielā 63-9, Rīga, LV-1057.

dažādi

☛ Mūrē kaminus, krāsnis, plītis. Tāl. 45074, mob. tāl. 9277263.

☛ Veicu namdara, apmetuma,

Sieva un meitas

Apdrošināšanas akciju sabiedrība *Balta* un *AAS Latva* ir uzsākušas darbu Skolas ielā 10, 7. kabinetā. Veicam visu veidu apdrošināšanas pakalpojumus, ieskaitot transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu. Uzziņas un konsultācijas Jums sniegs apdrošināšanas agentis pa tāl. 41198 pēc 15:00 un 49982, 324436. Darba laiks: O.,T.,C.,P. no 10-19 un S., Sv. no 10-15. Tāl. 46534.

K/n Rīgava
30. martā, 18:30
k/n Rīgava dāvāto balvu izciņa "zolitē".
Dalības maksa - Ls 1.

No 23. līdz 31. martam
veikalā "Lēti apģērbi"
(Skolas ielā 7, ieeja
no sētas puses)
IZPĀRDOŠANA.

Piedāvājums zemniekiem!
Ikšķilē, graudaugu kaltē, tāl. 8-250-30369.

Graudaugu un zālāju sēklas 1998.gada pavasarim.

✓ Mieži *Abava* - 3.at-100 Ls/t

✓ Auzas *Selma* - 3.at-80 Ls/t

✓ Zirņauzas (10-15% zirņu)-100 Ls/t

✓ Auzas+zirņi+vīķi (80%+10%+10%)-120 Ls/t

✓ Pelēkie zirņi - 15 Ls/t

✓ Āboliņš sarkanais *Priekuļu* -66 - 2. at-1,20 Ls/kg

✓ Timotiņš *Priekuļu* - 0,80 Ls/kg

✓ Viengadīgā airene *Uva* - 1.at-0,50 Ls/kg

✓ Zālāju maisījums - (kamolzāle+auzene)-0,50 Ls/kg.

Iespējams iegādāties arī minerālmēslus.

Cenas turpmākajos avīzes numuros.

Uzziņas pa tāl. 43202, pie zemnieku konsultantes

AS Rīgas Komerccbanka
Salaspils filiāle
paplašina darbību
un aicina pieteikties darbā

VALŪTAS OPERĀCIJU GRĀMATVEDI-DĪLERI

Galvenās atbildības jomas:

- ▼ filiāles klientu valūtas operāciju nodrošināšana un izpilde;
- ▼ valūtas kursu noteikšana (dīlera darbs);
- ▼ grāmatvedības operāciju veikšana.

Prasības:

- ▼ attīstīta loģiskā domāšana, spēja pieņemt lēmumus, ātrs darba temps, precizitāte un komunikabilitāte, atbildības sajūta;
- ▼ augstākā vai nepabeigta augstākā izglītība;
- ▼ prasme strādāt ar datoru;
- ▼ vēlama kaut neliela pieredze finansu vai saimnieciskajā darbā.

KLIENTU APKALPOŠANAS OPERATORU

Galvenās atbildības jomas:

- ▼ klientu kontu apkalpošana;
- ▼ grāmatvedības operāciju veikšana ar datoru.

Prasības:

- ▼ vidējā vai nepabeigta augstākā izglītība;
- ▼ prasme strādāt ar datoru;
- ▼ vēlama kaut neliela pieredze finansu vai saimnieciskajā darbā;
- ▼ komunikabilitāte, ātrs darba temps un precizitāte, spēja apgūt jauno.

PIEDĀVĀJAM:

- ▼ stabilu un interesantu darbu LR vecākajā komercbankā;
- ▼ darbu labā kolektīvā Salaspilī;
- ▼ pienācīgu atalgojumu.

Pieteikties vēlams, iesniedzot fotogrāfiju un CV, Salaspilī, Rīgas ielā 30, katru darbadienu, no 9:00-13:00 un no 14:00-17:00.

Tāl. 43701.

© "Salaspils Vēstis"

Izdevējs - Salaspils pilsētas ar lauku teritoriju dome.
Reģistrācijas apliecība nr. 1922.

redaktore - Inga Reča
korespondente - Astra Nagle,

korektore un literārā redaktore -
Nina Lelmane
maketētājs-Dmitrijs Zagorļko

Redakcijas adrese: Livzemes iela
8, p.n. Salaspils-1, LV-2169,

tālrunis: 43159.

Iznāk kopš 1996. gada 17. maija.
Datortipogrāfija. Ofsetspiedums.
Iespiests Salaspilī,
SIA "Kreilis un Ko" tipogrāfijā.
Iznāk piektdienās.

Metieni:
latviešu izdevumam - 1050 eks.,
krievu izdevumam - 600 eks.
Pārpublicēšanas un citēšanas
gadījumā atsauc uz "Salaspils
Vēstīm" obligāta.

Sludinājumus un reklāmu
pieņem redakcijā - Livzemes ielā 8
(Salaspils domes ēkā).

Par faktiem un uzvārdiem rakstos
atbild to autori, sludinājumus - to
iesniedzēji.